

In Memoriam Ad Hofland

24-08-1956 (Bussum) tot 20-02-2020 (Zwolle)

Tekst opgesteld en uitgesproken door Jaap Akkerman tijdens de uitvaartplechtigheid op vrijdag 28 februari 2020

Beste Karin, beste kinderen van Ad, beste familie leden en verdere aanwezigen.

Ik wil u allen condoleren met het tragische verlies van Ad Hofland. Te jong, te levensvatbaar en nog vol energie om op te krabbelen en verder te gaan.

Ik wil graag een kort woord richten tot allen die Ad na aan het hart staan. Mijn naam is Jaap Akkerman en ik ben studie vriend van Ad tijdens onze chemie studie. Ik sta hier ook namens de NVVT (de Nederlandse Vereniging van Verf Technici) waar hij bestuurslid was. Vanuit deze twee achtergronden wil ik een kort overzicht van Ad's zijn unieke eigenschappen geven waar ik en onze NVVT leden van hebben kunnen genieten.

Ad kan je in drie woorden samenvatten: strijdbaar en goud eerlijk. Waar Ad ook verscheen, nee geen net pak maar een T shirt met op zijn forse buik goed leesbaar een van zijn harte kreten.

Mijn eerste kennismaking met Ad was in 1970, tijdens onze gezamenlijke chemie studie in de UvA (Universiteit van Amsterdam). We zaten niet in dezelfde werkgroep en onze laboratoria waren niet eens op dezelfde verdieping. Tijdens zogenaamde colloquia hoorden we elkaars presentaties aan. Steeds met scherpe eerlijke vragen en recht voor zijn raap antwoorden van Ad en mijzelf: we genoten van onze wetenschappelijke vrijheid.

Maar ook gingen we samen bier drinken op de vrijdagmiddag en kattenkwaad uithalen, bijv op 1 April. De avond ervoor installeerden we lichte explosieven her en der op de labs. Voor de insiders Jodium Azide, dat explodeert bij aanraken of schokken nadat het opgedroogd is (de volgende ochtend dus). De hele ochtend van 1 April knalde het door de zalen!! Wij maakten toen al de boel onveilig of beter zetten de boel op stelten.

Ad ging werken bij DSM en ik bij Akzo en we werden min of meer concurrenten in verf en harsen. Maar wel met dezelfde drive om onzin te bestrijden en zinnige zaken te promoten. Strijdend voor de ALKYDEN en zo kreeg Ad de bijnaam Ad-Alkyd. Meteen nadat ondergetekende in 1988, een milieu onderzoek had gerapporteerd (een levensloop onderzoek waaruit bleek dat

High Solids Alkyds het beste voor het milieu zijn), deed Ad het over voor alkyd emulsies met dezelfde positieve uitkomst. Helaas: de overheid maar ook onze bazen geloofden of begrepen het niet. Overruled in 1990 door de niet-wetenden, ging het in de doofpot.

We hielden contact waar mogelijk. Op vrijdag middag terug naar huis belden we wel eens om niet gevoelige informatie te delen. Maar het gebeurde ook wel dat mijn mobiel afging: Ad belde zonder dat hij het doorhad. Ik riep Ad Ad,, en ik hoorde hem op krachtige wijze zijn kleine kinderen toespreken. Wat bleek, hij had zijn mobiel in de borstzak en drukte kennelijk op bellen en omdat mijn achternaam met een A begint werd ik onvermoed gebeld. Mijn roepen hielp niet dus hing ik maar op en belde hem terug.

In de 35 jaren onderzoek bij DSM en ik bij AkzoNobel, streden we beiden voor eerlijke kansen voor milieuvriendelijke polymeren en verven.: de high solids alkyd en de alkyd emulsie. De derde persoon die bij de zogenaamde eerlijke "Levensloop analyse" van een verf, betrokken was, was Pieter Geurink die helaas vandaag verhinderd is.

Tenslotte kwam ik Ad weer meer tegen vanaf 2005, toen de NVVT technische bijeenkomsten door mij en hem bezocht werden en wij altijd zoals Waldorf en Statler- die van de Muppets op het balkon - , vooraan zaten en na de lezingen als eersten, kritische maar zinnige vragen stelden. Ad was strijdbaar tegen onzinnige wetenschap (zoals alles op watergedragen acrylaten zetten) en voor zinnige wetenschap (alkyden en alkyd emulsies).

Ook voor onze NVVT studiedagen organiseerde hij onlangs nog een bijeenkomst genaamd: "The future of alkyd paint" of te wel De toekomst van alkyd verven. Een zeer druk bezochte middag (het leeft dus) en hij hield er denk ik zijn laatste presentatie: een mooi verhaal, bezeten en eerlijk, maar ook eerlijk gezegd, was goed te zien dat zijn gezondheid niet in orde was. Hij volbracht het voorzitterschap van die dag en zijn lezing met moeite.

Wij beiden raakten ook verzeild in een innovatie commissie van de gezamenlijke nederlandse verf fabrieken. Deze bedrijfsvereniging – VVVF - bedacht het volgende: in 2030 moeten alle verven in Nederland voor 50 % biobased zijn. Een loffelijk streven maar... Zowel Ad als ik stelden al vrij direct toen wij in deze commissie kwamen, de volgende vraag: hoe willen jullie dit meten en dus bewijzen en welk % is het nu???? Daar had nog niemand over nagedacht. Dus Adje, Pieter Geurink en ondergetekende hebben in korte tijd een rekenmodel gemaakt om zo dit loffelijke streven correct uit te rekenen. De commissie

noemden ons de Chemical Brothers naar deze elektronische rockband. De Chemical Brothers veroorzaakten nogal wat onrust met dit rekenmodel en daardoor duurde het nog weer een jaar voordat het rekenmodel geaccepteerd was. Wat bleek namelijk: het loffelijke streven van 50 % biobased is alleen maar haalbaar als we alkyden en alkyd emulsies gaan gebruiken. En dat wilde niet iedereen horen. Dit is een voorbeeld van strijdbaar zijn, goed nadenken wat je beweerd en onzin onderuit halen. Dit viel ook niet goed bij zijn werkgever DSM en omdat Ad terecht niet wilde buigen moest hij vertrekken. Volgens mij was hij daarna als adviseur gelukkiger omdat hij nu zijn ei helemaal kwijt kon.

Ter afsluiting. Dit was een korte impressie van onze Ad, zoals vele collega's en NVVT leden hem waardeerden. Hij was pas kort bestuurslid: iedereen was onthutst en ik ben gevraagd namens alle bestuursleden, onze diepe droefenis en medeleven voor het verlies van Adje, door te geven. We zullen hem missen en ik moet alleen vooraan zitten.

Ik dank u voor uw aandacht.

Jaap Akkerman

